

EINDVERSLAG van de commissie van rapporteurs voor het ontwerp van wet tot nadere wijziging van de Ziektewet, de Kinderbijslagwet, de Ongevallenwet 1921 en de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 (Uitbreiding werking wetsduidingsbepalingen).

De overweging van dit wetsontwerp in de afdelingen der Kamer heeft geleid tot het volgende.

Verscheidene leden stelden de vraag aan de orde, of het niet gewenst zou zijn het systeem van wetsduiding, dat in de sociale verzekeringswetten is neergelegd, te vervangen door een eenvoudiger stelsel. Zij meenden te weten, dat het vigerende systeem veel administratieve arbeid veroorzaakt en tot specieuze onderscheidingen en diensvolgens genomen beslissingen aanleiding geeft. Ook de bij het onderhavige wetsontwerp voorgestelde bepalingen, zo meenden zij, leiden in de richting waarop zij hier doelden.

Deze leden verklaarden het op prijs te zullen stellen, indien de Regering zou onderzoeken, of het mogelijk zou zijn een eenvoudiger stelsel van wetsduiding voor de sociale wetten te ontwerpen.

Vertrouwende, dat de Regering bereid zal zijn aangaande het vorenstaande vóór de openbare behandeling van dit wetsontwerp schriftelijk van bescheid te dienen, is de commissie van oordeel, dat die behandeling daarmee voldoende is voorbereid.

Vastgesteld 29 november 1961.

DIEPENHORST

DERKSEN

SCHIPPER

WITTEMAN

VAN BRUGGEN (voorzitter).